

Рима

Микола Руденко

До рими байдуже мені —
Ні, не вона хвилює вічно.
Хвилює дух, що у вогні
Живе могутньо, вулканічне.

Він сам не відає, чому
Прийшов сюди. де стогнуть люди, —
Де у пекельному диму
Його на хрест пошлють Іуди.

Той племінь щирий не шукай
В брошурі чи газетній гранці —
Знаходити його звикай
У сонячнім протуберанці.

Якщо пробився вільний дух
Розковано, могутньо, зримо,
То навіть вишуканий слух
Не стане вимагати рими.

Ні, не до віршів поспіша —
Вогню шукає молодь чиста...
Мовчи, коли мовчить душа.
А рима —
Справа особиста.